

Хто отруїв його?" — Гудуть,
Мов з-тиха дзвони: „Пані, пані!”

Тогді на ганок вихожає
І до громади промовляє
Петрусь і каже: „Я зробив!
Я генерала отруїв,
А ви не знаєте нічого!” —
Взяли Петруся молодого,
Та в город в путах одвезли.
Його недовго мордували
В тюрмі, в суді, а в добрий час
В кайдани добре закували,
Персголили про запас.
Перехристивсь, оттак убраний,
І поволік Петрусь кайдани
Аж у Сібір...

1850.
Оренбург.

